

Királyerdői Harangszó

A Csepel-Királyerdői Református Egyházközség lapja, megjelenik évente 5 alkalommal
XIV. évf. 5. szám - 2023 Karácsony

**„És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét,
mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és
igazsággal.“**

/Jn 1,14./

*Szeretettel köszöntjük kedves Testvérünket
2023 Karácsonyán!*

Az első karácsony óta azt is tudjuk, hogyan kell Istent helyesen szeretni. De sokféleképpen próbálták tisztelni az Istent! Mennyi könyvvel, bölcselettel, fejtöréssel, okoskodással, mennyi áldozattal, önkínzással és így tovább. És jön Valaki, Isten Lényé, Isten megtestesítője, aki minden értéket, minden parancsolatot, ami csak az Ószövetségbe belefér, egyetlen parancsolatba foglal össze: Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből, értelemmel, érzelemmel, akarattal, egész lényeddel. Ez az igazi Istentisztelet, és Jézus ezt nemcsak tanította, hanem harminchárom éven keresztül, egész Lényével be is mutatta. Ami ezen felül van, az nagyon tiszteletreméltó liturgia, rítus, kedves, szép, ilyen vagy olyan megrendezett Istentisztelet; de ha csak annyi, akkor az bizony csupán vásárnapolás. Isten igazi tiszteletét Jézus egy életen át, szüntelen nemcsak tanította, hanem élte: Szeresd az Atyát, az Abbát! Albert Schweitzer azt mondta, számára a szeretet azt jelenti: „Rendelkezésedre állok, Istenem, rendelkezésedre állok, embertársam.” /Gyökössy Endre/

Ünnepi alkalmaink:

December

24. Advent 4.: 10ó Istentisztelet

24. **Szentesti** áhítat: 15ó

25. **Karácsony I.** 10ó: Istentisztelet+úrvacsora

26. **Karácsony II.** 10ó: Istentisztelet

31. **Óév** 10ó: Óévi hálaadó Istentisztelet

Január

1. **Újév** 10ó: Újévi áldáskérő Istentisztelet

Továbbra is minden vasárnap 10-kor istentiszteletet tartunk, vele párhuzamosan gyermekfoglalkozást, előtte 1/2 10-kor imaközösséget, előtte 3/4 9-kor gyermekistentiszteletet.

Az Istentisztelet előtt vasárnaponként 5 perc énektanulás, gyakorlás van. Iratterjesztés: Istentisztelet előtt és után.

A találkozás reményében,

Egy-egy mondatban, amik mostanában történtek...

November 19. Presbiterválasztás

December 10. Adventi kézműves délután

Advent

Advent - már maga a szó is oly kedves – „várakozás”

Mire várunk az adventi időszakba? A lelki, testi jókra. A karácsonyra, Jézus születésének ünnepére. A karácsony a szeretet ünnepe.

A karácsonynak különös varázsa, szellemisége van. Minden lelket megérint, mindenki adni akar, egy jó szót, szeretetet vagy ajándékot. Országszerte megmozdul a szívekben a jóérzés, a szeretet, szinte szlogenné vált, hogy „**Jónak lenni jó**”. Ennek jegyében folyik a gyűjtés, az adakozás.

Mennyi örömet szerez a másik embertársának az adakozó, de az is boldog, aki adja, mert van miből adni. És nemcsak szállóige, hogy „jobb adni, mint kapni”, mert így igaz.

Az ünnepek ideje nem változik, évről évre ugyanaz, mégsem unja senki.

„Mert a szeretet soha el nem fogy” - olvasható a Bibliában. A szeretet nem ismer határokat, átível az óriás tengereken túlra is.

A természeti katasztrófa és a háború sújtotta embertársainkra gondolva, nagy szomorúsággal és együttérzéssel, de némi megnyugvással, hogy oda is eljut a segítség.

A messzeségbe, országhatárokon túlra visznek gépjárművel, hajóval, repülőgéppel nagy mennyiséget. Bár a békét is így lehetne oda juttatni.

Adjunk hálát a Mindenható Jó Istennek, hogy a mi kis országunkban béke van. Hogy országunk vezetői is a békére törekednek.

Óvjuk, védjük mi is a békét és a szeretetet, mert ennek értéke az életünkben minden aranynál többet ér.

E kedves kis vers soraival fejezem be írásomat.

„Valakit, valamit szeretni kell,
Jók vagyunk, ha szeretünk.
Az Isten a szeretet tűzét
szóvétnekül adta nekünk.”

Áldás, Békesség!

Ticska Istvánné

Nagyapánk ott ült szokott helyén a kandalló mellett, s olykor egy-egy bükkfahasábot vetett a sziporkázó tűzre. A szüzdohány füstje kék felhőbe burkolta pipázó alakját ott a nagyszoba végiben, s ezüstös szakállán olykor megcsillant a láng.

Mi gyermekek a mennyezetig érő, gyertyafényben izzó karácsonyfa körül álltunk elfogódottan és izgalomtól elmeredt szemmel, és sóvár pillantásokat vetve a karácsonyfa alatt fölhalmozott ajándékokra, hűségesen elénekeltük a Mennyből az angyal összes verseit. Ének után apám fölolvasta a betlehem-i csillag történetét a Bibliából, elmondtuk közösen a karácsonyi imádságot, s azzal nekiestünk a játékoknak, akár karámba szorított birkanyájnak az éhes farkascorda.

Kis idő múltával nagyapánk megszólalt ott a kandalló mellett a maga érdes vénemberhangján:

- Aztán tudjátok-é - kérdezte -, hogy miképpen keletkezett tulajdonképpen a karácsony?

- Akkor született a Jézus Krisztus - felelte Margit húgom okosan új babaháza előtt térdepelve, s nagyapánk bólintott rá.

- Ez igaz - mondta -, mert hogy ő volt az Úristen legnagyobb karácsonyi ajándéka az emberi világ számára. De maga a karácsony már régen megvolt akkor. Ha ideültök mellém a tűzhöz, elmondom, hogyan keletkezett.

Köréje gyűltünk a szőnyegre, mindegyikünk valami új játékot cipelve magával, s figyelmesen lestük a száját, mert nagyapánk nagyon szép és érdekes meséket tudott ám.

- Hát az úgy volt - kezdte el, miután nagyot szippantott a pipájából -, hogy réges-régen, amikor Noé apánk unokái megépítették volt a Bábel tornyát, s annak ledőlte után nem tudták megérteni egymást többé, mert az önzés összezavarta a nyelvüket, az irigység és az elfogultság egyre jobban és jobban kezdett elhatalmasodni ezen a földön. Aki nem volt olyan ügyes, mint a szomszédja, azt ölte az irigység, hogy a másiknak szebb háza van. Aki rest volt megművelni a földjét, az irigyelte azt, akinek szebb búzája termett, s mikor az irigykedés már igen-igen elhatalmasodott az embereken, akkor megszületett benne a gonoszság. A rest lopni kezdett, a tolvaj gyilkolni, s a kéregető rágyújtotta jótévőjére a házat. Addig-addig, hogy egy napon aztán az Úristen odafönt az égben megsokallotta az emberek gonoszságát, s rájuk szabadította a sötétséget és a hideget.

A nap eltűnt az égről, a vizek befagytak, s a rablógyilkos számára nem termett többé semmi az elrablott földön. Nagy fázás, éhezés és pusztulás következett ebből az egész emberi világra. Mikor pedig már közeledett erősen az idő, mikor minden emberi életnek el kellett volna pusztulnia a földön, az Úristen odaintette maga

mellé kedvenc angyalát, a Világosságot, és ezt mondta neki:

“Eridj le, hű szolgám, s nézz körül a földön, melyet gonoszsága miatt pusztulásra ítéltem. Vizsgálj meg minden embert, asszonyt és gyermeket, s akiben még megtalálsz egy csepp kis nyomát a jóságnak, annak gyűjtsd gyertyát a szívében. Én pedig majd az utolsó előtti napon alánézek a földre, s ha csak egy kicsike világosságot is látok rajta, megkönyörülök az emberi világon, s megváltoztatom az ítéletet, amit kiróttam rája.”

Ezt mondta az Úristen, s a Világosság angyala alászállott a földre, hogy teljesítse a parancsot. A föld sötét volt és hideg. Mint a csillagtalan, zimankós téli éjszaka, olyan. Az emberek tapogatózva jártak az utcákon, s akinek még volt egy darabka száraz, fagyott kenyere, az elbújt vele a pincék mélyére, hogy ne kelljen megossza mással. Egy birkabőr bundáért meggyilkolta apját a fiú, s akinek még tűz égett a kemencéjében, az fegyverrel őrizte szobája melegét a megfagyóktól. Az angyal nagyon-nagyon elszomorodott, hogy hasztalan járta az emberi világot, mert nem talált benne sehol egy fikarcnyi jóságot sem.

Lassanként kiért a városból, s ahogy a dűlőúton haladt fölfele a hegyek irányába, egyszerre csak összetalálkozott a sötétben egy emberrel, aki egy döntött fát vonszolt magával kínlódva. Kiéhezett, sovány ember volt, s csak szakadt rongyok borították a testét, de mégis húzta, vonszolta magával a terhet, bár majdnem összeroskadt a gyöngeségtől.

“Minek kínlódsz ezzel a fával? - kérdezte meg az angyal. - Hiszen ha tüzet gyűjtanál belőle magadnak itt, ahol állsz, megmelegedhetnél mellette.”

“Jaj, lelkem, nem tehetem én azt - felelte az ember. - Asszonyom, s kicsi fiacskám van otthon, kik fagnak meg, s olyan gyöngék már, hogy idáig nem jöhetnének el. Haza kell vigyem nekik ezt a fát, ha bele is pusztulok.”

Az angyal megsajnálta az embert, és segített neki a fával, s mivel az angyaloknak csodálatos nagy erejük van, egyszerre csak odaérték vele a sárból rakott kunyhóhoz, ahol a szegény ember élt. Az ember tüzet rakott a kemencében, s egyszeriben meleg lett tőle a kicsi ház, s míg egy sápadra éhezett asszony s egy didergő kisfiú odahúzódtak a tűz mellé melegedni, az angyal meggyújtott egy gyertyát az ember szívében, mert jóságot talált abban. “Édesanyám, éhes vagyok...” - nyöszörögte a gyermek, s az asszony benyúlt a rongyai közé, elővett egy darab száraz kenyeret, letörte az egyik sarkát, s odanyújtotta a gyermeknek. “Miért nem eszed meg magad a többit? - kérdezte az angyal. - Hiszen magad is olyan éhes vagy, hogy maholnap meghalsz.”

Amik előttünk vannak...

Január 21-28. Egyetemes ökumenikus imahét

“Az nem baj, ha én meghalok - felelte az asszony -, csak legyen mit egyék a kicsi fiam.”

S az angyal ott nyomban meggyújtotta a második gyertyát is, és odahelyezte az asszony szívébe.

A gyermek leharapott egy kis darabot a kenyér sarkából, aztán megszólalt:

“Édesanyám, elhozhatom két kis játszótársamat a szomszédból? Ők is éhesek, s nincs tűz a házukban. Megosztanám velük ezt a kis kenyeret, meg a helyet a tűznél!”

Az angyal pedig meggyújtotta a harmadik gyertyát is, és odaadta a kisfiúnak, aki boldogan szaladt ki a gyertyával a sötét éjszakába, hogy fénye mellett odavezesse kis társait a tűzhöz és a kenyérhez.

S pontosan ekkor érkezett el az utolsó előtti nap, és az Úristen alánézett a földre, s a nagy-nagy sötétségben meglátott három kis pislákoló gyertyalángot.

És úgy megörvendett annak, hogy az angyal mégis talált jóságot a földön, ha nem is többet, csak hármat, hogy azon nyomban megszüntette a sötétséget, visszaparancsolta a napot az égre, s megkegyelmezett az emberi világnak.

S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel későbbben távozik, hideg támad, és befagynak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi emberek pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legrövidebb nap, és a Világosság angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen ha alátékint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennünk lévő rosszat.

- Ez a karácsony igazi meséje - fejezte be nagyapánk ott a kandalló mellett azon a régi-régi karácsonyestén -, én pedig azért mondtam el nektek, gyerekek, hogy megjegyezzétek jól, és emlékezzetek reá. Mert ez a mi emberi világunk újra építeni kezdi a Babel tornyát, melyben egyik ember nem értheti meg a másikat, jelszavakból, hamisságokból, elfogultságokból és előítéletekből, s jönni fog hamarosan az irigység is, a rosszindulat, meg a gonoszság, melyek miatt az Úristen újra pusztulásra ítéli majd az embert. Tolvajlás és gyilkosság fog uralkodni a földön, s ha a nyomorúság és a nagy sötétség rátok szakad majd, akarom, hogy emlékezzetek: csak a szívetekben égő gyertya menthet meg egyedül a pusztulástól.

Győzött a józan ész – felmentették a hite miatt meghurcolt finn politikust

A finn fellebbviteli bíróság, felmentette Paivi Rasanen finn képviselőt az ellene felhozott vádak alól. A volt finn belügyminisztert kisebbség elleni gyűlöletkeltéssel, uszítással vádolták meg, miután egy kötetben és egy Twitter-bejegyzésben is Pál apostol szavait idézve állt ki az ellenkező neműek házasodásának kizárólagossága mellett – számolt be a Hetek hetilap. Paivi Rasanent a kijelentései miatt éveken keresztül üldözték a bíróságon. A kerületi bíróság felmentő ítélete után az állami ügyész fellebbezett a döntés ellen, a finn fellebbviteli bíróság hivatott ismételt döntést hozni a keresztény világ által történelminek mondott perben. Az ügyész egyébként pénzbüntetést javasolt a képviselő ellen. Az úgyszintén felmentő ítéletet követően a finn képviselő asszony sajtótájékoztatót köszöntö meg mindazoknak, akik támogatták ebben az időszakban, de saját bevallása szerint elsősorban Istennek hálás, amiért a bíróság ilyen döntést hozott. Hozzátette, erre az ítéletre számított, mert fel sem merült benne, hogy bármilyen törvénybe ütközöt tett volna az írásaival és kijelentéseivel. Hangsúlyozta, alapvető joga mindenkinek egy demokratikus államban, hogy kifejezze a véleményét és ezt a jogot a bíróságnak védelmeznie kell. Paivi elmondta, hogy amikor 1995-ben képviselőnek választották, sok kihívásra számított, de arra nem, hogy egy bibliai idézet és keresztény világnézete miatt perbe fogják majd. Emlékeztetett rá, hogy mindezt akálvária telkerülhetett volna, ha visszavonja az állításait, csak a rendőrségi meghallgatás során háromszor is megkérdezték tőle, hogy hajlandó-e törölni az oldaláról a vonatkozó posztot. Ezt a képviselőnő azonban nem volt hajlandó megtenni.

Gyülekezetünkben lezárult a **presbiterválasztás** folyamata.

A 2024-2029-es időszakra meg lett választva:

Presbiternek:

Pót presbiternek:

Borsos Etelka
Kanizsai Józsefné
Nemesné Varga
Zsuzsanna
Ober Ferencné
Szöllősy Vágó János
Ticska Istvánné
Tkacz Ilona
Tóth Lászlóné
Ziegler Gábor

Dömötör Krisztina
Horváth Berény
Vida-Szűcs Lajos

Főgondnoknak:
Ziegler Gábor

Isten áldása legyen szolgálatukon és életükön!

Kótai Margit **Advent Csillaga**

Sötétség borította a kék eget,
felhők tornyosultak,
de egy fényes csillag utat tört
magának, hogy békét hozzon
a romlott világnak.

Hideg szél süvít ablakok
résein, reggelre megfagy
a viharos álom, reszket a
vándor, téli utcákon,
Otthonra hogy is találjon.

Ünnepi fényben csillog
a város, de vándor cipője
lyukas ázott.
kabátját foltok tartják össze,
nincs már karácsonyi öröme.

Két fagyott kezét imára
kulcsolja,
áldást kér kicsire és nagyokra,
hálát ad a falat kenyérért,
mely a havas padon ételül
szolgált.

Betlehemi csillag melegítsd
fel az érzéketlen szíveket,
csendes otthonodba fogadd
be az elveszett lelkeket.

Istenünk a magas égben, adj
melegséget, adventi fényben,
békét, szeretetet, kenyeret az
asztalra, egyetértést a
családba.

A következő szám várható megjelenési ideje: 2024 böjt
Cikkek, versek, gondolatok
leadási határideje: 2024. január 28.

**BUDAPEST-CSEPEL-KIRÁLYERDŐI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG**

1213 Budapest, Szent István út 194-196.

Tel.: 06-1/276-0649 - <http://csepke.reformatus.hu>

Szerkesztő: Temesvári Imre
Lektorálta: Temesvári Csenge